

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ

ΕΘΝΙΚΙΣΤΙΚΟ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΤΟ

ΚΙΝΗΜΑ

Προορισμός του Έλληνα εις
τόν κόσμον αυτόν, ήτο και είναι
εις κάθε εποχήν σήμερα και
αύριον ο εξαθρωπισμός
της οίκουμένης.

ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

Α 15-ΗΜΕΡΟ ΙΟΥΛΙΟΥ 1978

ΕΤΟΣ 4^ο

ΤΕΥΧΟΣ 59

ΚΥΠΡΟΣ :

4 ΧΡΟΝΙΑ ΝΤΡΟΠΗ

ΕΜΕΙΣ

ΘΑ ΤΗΝ ΕΠΛΥΝΟΥΜΕ

ΤΟ κίνημα

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ ΕΘΝΙΚΙΣΤΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΤΟΣ 4ον 1978

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΤΑ ΠΑΘΗ ΚΑΙ Η ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ	2
■ Γραικύλοι και Έλληνες...	
ΕΝΗΜΕΡΩΣΙΣ	3
■ Οί πόρτες τῆς φυγῆς;	
ΑΦΙΕΡΩΜΑ	5
■ Η ΚΡΙΣΙΣ ΤΟΥ 74	
ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ	26
■ Πρὸς ναύαρχο Ἀραπάκη	
■ Πρὸς στρατηγὸ Μπονάνο	
■ Πρὸς στρατηγὸ Σταθόπουλο	
■ Πρὸς στρατηγὸ Ἰωαννίδη	
ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΟ	28
■ Ἡ ὁμιλία τοῦ Μακαρίου στὸν ΟΗΕ τὸ 74	

• Τὸ ΚΙΝΗΜΑ συντάσσεται ἀπὸ συντακτικὴ ἐπιτροπὴ.
Υπεύθυνος σύμφωνα μὲ τὸ νόμο: Κ. Χατζησταύρου

• ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ: ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ (ἐτήσια) Δρχ. 500
(ἐξάμηνη) Δρχ. 250

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Δοχ. 25 (12)

• ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΕΣ ΕΠΗΤΑΓΕΣ,
ΝΙΚΗ ΓΑΛΑΝΗ ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ 112

• ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΙΣ: Βιβλιοπωλεῖο
«ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΣΚΕΨΙΣ» Ἰπποκράτους 112.

ἑλ. 36.34.932 ΑΘΗΝΑΙ

• ΤΙΜΗ ΤΕΥΧΟΥΣ: Δρχ. 30
ἐπιμέλεια περιοδικού: Τ. Α.

ΤΑ ΠΑΘΗ και

Η ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

Γραικύλοι

καί

“Έλληνες....”

Τώρα είναι ἡ θλιβερὴ ἐπέτειος τῶν Παθῶν τοῦ “Εθνους... Προδόθηκε... Πομπεύθηκε... Σταυρώθηκε... Είναι ἡ “Ωρα τῶν Γραμματέων καὶ Φαρισαίων... Ἡ “Ωρα τῶν Πιλάτων καὶ τῶν Ὀρδῶν... Τώρα ἀκόμα εἶναι ἡ “Ωρα τῶν Γραικύλων... Πού χαιρονται καὶ πίνουν, τρῶνε καὶ γλεντοῦν... Γιά τὴν μαύρη ἐκείνη μέρα πού τοὺς χαμογέλασε... Πού τοὺς ξανάφερε μέσα στὶς Μογγολικὲς ἵπποσκευές... Θάρθῃ ἡ Μέρα πού οἱ Φαρισαῖοι θά πληρώσουν... Οἱ Πιλάτοι θά μετανοιώσουν... Οἱ Ὀρδές θά λειώσουν... Θάρθῃ ἡ Μέρα πού τὰ Τριάντα Ἀργύρια τους θά γίνουν καυτό μολύβι... Πού οἱ “Έλληνες θά λειώσουν τοὺς Γραικύλους καὶ τὸ “Εθνος τοὺς Μογγόλους καὶ ἡ Κύπρος μας, ἡ Θράκη μας καὶ ἡ Πόλη μας θά ξανανιώσουν...

“Αργεῖε νάρθη ἐκείνη μέρα...”

ΤΟ ΚΙΝΗΜΑ

Οι πόρτες τῆς φυγῆς;

Οσο περνοῦν οἱ ἐβδομάδες τοῦ θέρους 78 καὶ παρ' ὄλη τὴν κατὰ παραγγελία προσπάθεια νὰ «ἐορτασθῆ» ἡ τετάρτη ἐπέτειος τῆς «ἀποκαταστάσεως τῆς δημοκρατίας» στὴν Ἑλλάδα, τόσο περισσότερα φαινόμενα δημιουργοῦν μιὰν ἐντύπωσι «Κενοῦ Ἐξουσίας» ἢ ἀκόμη «Τέλους Ἐποχῆς».

Εἶναι ἀλήθεια ὅτι δέν εἶναι ἐκ τῶν πραγμάτων δυνατός ὁ πραγματικός ἐορτασμός τῆς ἐπετείου. Γιατί πῶς νὰ λησμονηθῆ ὅτι ἡ «ἀποκατάστασις» αὐτὴ ἐγινε μέσα στίς ἱπποσκευές τοῦ Ἀττίλα καὶ μέσα ἀπὸ ἐθνικὴν κατασχύνῃ καὶ ταπεινώσει;

Ὁ ἐορτασμός δέν εἶναι πραγματικός, οὔτε ἀκόμη ἀπὸ τοὺς «πρώτους ὠφελημένους». Ἀντίθετα, αὐτοὶ περισσότερο ἀπὸ τοὺς ἄλλους ἄρχισαν νὰ νοιώθουν λήθη βαρεῖα τὴν σκιά τῆς Σπάθης τοῦ Δαμακλέους, πού δημιούργησαν τὰ ἀλλεπάλληλα πολιτικὰ σφάλματα καὶ ἡ καταστροφικὴ πολιτικὴ πού ἀκολογήθησαν στὰ βασικά ἐθνικά θέματα, ἐσωτερικά ἢ ἐξωτερικά...

Τὸ «Κενόν Ἐξουσίας»...

Μέ τὸν ὀρισμὸ αὐτὸν ὑπονοεῖται ἡ ἔννοια τῆς ἀδυναμίας τῆς ἐπισήμου ἐξουσίας νὰ ἐπιβληθῆ, εἴτε, πρῶτον κατὰ τομεῖς τῆς κρατικῆς συγκροτήσεως, εἴτε, ὕστερα, σέ ὄλο καὶ μεγαλύτερο μέρος της, γιὰ νὰ τελειώσῃ στὴν ἀπόλυτη μορφή της, ὅποτε καὶ ἀντικαθίσταται — συνήθως βιαίως! — ἀπὸ μιὰν ἄλλην ἐξουσίαν, πού εἶναι ἄλλοτε μὲν ἡ «ντέ φάκτο» (τετελεσμένη) οὐσιαστικὴ ἐξουσία πού τὴν ἐξετόπισε βαθμιαία, ἄλλοτε δέ μιὰ ἄλλη, νέας μορφῆς...

Τὰ φαινόμενα τοῦ «Κενοῦ Ἐξουσίας» ἔχουν ἀρχίσει ἀπὸ πολὺν καιρὸ, ὑπὸ τὴν πίεσιν τῆς φρενιτιδος τοῦ σαλταδορισμοῦ πού ἐπεκράτησε μετὰ τὴν λεγομένην «Μεταπολίτευσι». Τὰ πρῶτα συμπτώματα δέν ἔγιναν ἀντιληπτά ἀμέσως, οὔτε κἀν ἀπὸ τοὺς νέους «ιθύνοντες», μεθυσμένους ἀπὸ τὴν ἀνέλπιστη καὶ ξενόδωρη «ἐπιτυχία» τους! Κι ὁμως... Στὴν Παιδεία πρῶτα, στὰ Συναδικαῖα ὕστερα, στὴν Τοπικὴ Αὐδιοίκηση ἀργότερα, τὸ ἐπίσημο Κράτος ὑποκαταστάθηκε γρήγορα ἀπὸ ἄλλες πολιτικὲς δυνάμεις καὶ ἐξουσίες, πού ὀδήγησαν τοὺς βασικούς αὐτοὺς τομεῖς σέ δρόμους, πού μόνον

ὡς... «παρακρατικοί» θὰ μποροῦσαν (σύμφωνα μέ τὸν συρμό) νὰ ὀνομασθοῦν...

Οἱ δυνάμεις τοῦ ἐπισήμου Κράτους βρέθηκαν ὑπὸ κατηγορίαν ποικιλόμορφη καὶ ποικιλότροπη καὶ πολλές ἀπ' αὐτές οὐσιαστικῶς διαλύθηκαν, ἀφοπλίζοντας λίγο ἢ πολὺ τὴν ἔννοια τῆς Ἐξουσίας, δημιουργώντας ἔτσι, ὄλο καὶ περισσότερο, τὸ «Κενόν Ἐξουσίας».

Ἡ συνειδητοποίησις τοῦ γεγονότος ἄρχισε νὰ γίνεται, ὅταν οἱ ἐπιπτώσεις του εἰσέβαλαν στὴν καθημερινὴ ζωὴ τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου, εἴτε μέ τὴν μορφήν τῆς οὐσιαστικῆς παραλύσεως τοῦ κρατικοῦ μηχανισμοῦ καὶ τῶν ὑπηρεσιῶν κοινῆς ὠφελείας (π.χ. συγκοινωνίες, τηλέφωνα, αἰσχροκέρδεια κάθε μορφῆς καὶ εἶδους κ.ο.κ.) εἴτε μέ τὴν μορφή τῆς ἀνασφαλίας καὶ τῆς γενικευμένης ἀταξίας καὶ ἀτιμωρησίας, εἴτε ἀκόμη μέ τὴν εἰσβολὴ τῆς Ἀναρχίας ὡς τὸ ἐσωτερικὸ τοῦ οικογενειακοῦ κυττάρου, μέσω τῆς διαλύσεως τῆς Παιδείας!

Τὰ στάδια αὐτὰ φαίνεται ἤδη νὰ ἔχουν ξεπερασθῆ. Δύο τελευταῖα γεγονότα, ἄνισα καὶ ἀνισομερῆ σέ ἀντικειμενικὴ σημασία, ἀλλὰ πολὺ ἀποκαλυπτικά σέ οὐσία, φαίνεται νὰ σημειῶνουν ὀριακὰ τὸν κατήφορο ἀπὸ τὸν γκρεμὸ: Ἡ τραγικωμῶδια τοῦ παράφρονος Τσιρώνη καὶ ἡ τραγωδία τῆς Θεσσαλονίκης...

Τὸ πρῶτο, ὅσο ἀστεῖο κι ἂν φαίνεται, ἀποτελεῖ ὀλοκληρωμένη ἀπόδειξι τῆς παραλυσίας καὶ τῆς καταργήσεως τῆς ἐννοίας τοῦ Κράτους. Τρία ἐντάλματα εἰσαγγελικά, μέ κατηγορίες βαρύτατες, (βαθμοῦ κακουργήματος, ὅπως ὀπλοφορία, ὀπλοχρησία, τραυματισμοί, ἀπαγωγές, κατακράτησις ἀτόμων κ.ἄ.), μένου ἀπὸ... διετίας ἀνεκτέλεστα, ἐνῶ τὸ ὑπουργεῖο «δημοσίας τάξεως» καὶ ἡ Εἰσαγγελία ἀλληλοκατηγοροῦνται καὶ ἀλληλοδιαψεύδονται καὶ τὸ «Κράτος» ἀδρανεῖ!

Τὸ δεύτερο ἀποτελεῖ πλέον τὴν ἀποθέωσι τοῦ φαινομένου, ἐφ' ὅσον τὸ Κράτος παρέλυσε σέ σημεῖον ὥστε νὰ ὑποκατασταθῆ τελείως ἀπὸ... κομματικούς ὀργανισμούς, οἱ ὁποῖοι — εἶναι σήμερα πλέον γεγονός! — κυβερνοῦν οὐσιαστικά τοὺς καταυλισμούς τῶν σεισμοπαθῶν, ἀνεξέλεγκτα καὶ παρακρατικά!

Δέν χρειάζεται, οὔτε εἶναι τοῦ παρόντος ἡ λεπτο-

μερής ανάπτυξης των γεγονότων. Γιατί τά γεγονότα έχουν πείσμα και έχουν και νόμους:

“Όταν υπάρχει «κενόν έξουσίας», δέν μένει ποτέ κενό. Γεμίζει μέ τήν «απαρξουσία» μιᾶς ἢ περισσοτέρων πολιτικῶν ομάδων, καί αὐτό εἶναι ἡ ἀρχή τοῦ τέλους τῆς ἐπισήμου ἐξουσίας, ἡ ἀκόμη τό τέλος τῆς «Ἀρχῆς»!

Ἡ πολιτική ἀναταραχή καί ὁ ἐνδοκομματικός ἀνταγωνισμός τοῦ μειοψηφοῦντος στό Ἔθνος ἤδη, κυβερνῶντος κόμματος, σέ συνδυασμό μέ τήν σειρά τῶν ἐξωτερικῶν ἀποτυχιῶν στά ἐθνικά θέματα καί τῶν ἐσωτερικῶν στά Οἰκονομικά, ἀποτελεῖωv τήν εἰκόνα τῆς διαλύσεως...

Οἱ ἀτομικοί φόβοι τοῦ καθενός τῶν πολιτευτῶν, γιά τήν προσωπική τους πλέον ὑπόστασι, σέ συνδυασμό μέ τόν τρόπο τοῦ Κενοῦ, πού ἔχει γίνει ἤδη συνείδησις, συγκρατοῦν μέ κόπο τό σαθρόν οἰκοδόμημα.

Γιά πόσο καιρό;

Τά Ἀδιέξοδα

Ἡ Χώρα ἀντιμετωπίζει Ἀδιέξοδα σέ ὅλους σχεδόν τούς βασικούς τομεῖς: Στήν ἐδαφική ἀκεραιότητά της πού ἀπειλεῖται, στήν γεωπολιτική της θέσι πού κινδυνεύει, στήν Κύπρο πού καρκινωβατεῖ, στήν ἐσωτερική ἀσφάλεια πού κινδυνεύει, στήν οἰκονομία πού βρίσκεται σέ καλπάζοντα στασιμοπληθωρισμό...

Πληρώνει τώρα (καί θά πληρώση ἀκόμη) τά γραμμάτια τῆς «παλινρθώσεως» καί τῆς τυφλώσεως πού ἐπηκολούθησε καί καλλιεργήθηκε μέ ἀληθινή «μάνια» ἀπό τόν παντοδύναμο «υπεύθυνο» τῆς διαχειρίσεως τῶν πραγμάτων καί τῶν «ἄνευ ὄρων ἀκολούθων» του!

Μπροστά στό μέγεθος τῶν συνεπειῶν καί τῶν εὐθυνῶν, εἶναι φανερή ἡ ἀπελπισία μέ τήν ὁποία προσπαθεῖται νά βρεθοῦν «λύσεις». Ἀλλά λύσεις διαφυγῆς μᾶλλον, παρά πορείας!

Ποιές εἶναι αὐτές οἱ λύσεις-πόρτες πού ἐνδεχομένως προσφέρονται ἀκόμη στήν σημερινή κυβέρνησι; Καί ποιές οἱ ἐπιπτώσεις καί οἱ δυνατότητές τους;

α) Ἡ ἀναζητήσις ἀντεκβιαστικῆς λύσεως στίς ἐξωτερικές πιέσεις γιά οὐσιαστική συνθηκολόγησι. Ἦδη, εἰδήσεις καί πληροφορίες διέρρευσαν γιά κλείσιμο τῶν ἀμερικανικῶν βάσεων καί ἀκόμη ὀριστική ἔξοδο ἀπό τό ΝΑΤΟ, χωρίς νά διαψευστοῦν. Ἡ ἀναζητήσις ἀντεγγυήσεων ἀπό τήν ΕΣΣΔ εἶναι λογική συνέπεια μιᾶς τέτοιας πολιτικῆς, δεδομένου ὅτι τά ὄνειρα περί «μοναξιάς» εἶναι στόν παρόντα χῶρο καί χρόνο, σαπου-

νόφουσκες. Τό ταξίδι τοῦ πρωθυπουργοῦ στήν Βουλγαρία, τοποτηρητοῦ τῆς ΕΣΣΔ στήν περιοχή, θά μπορούσε, λογικά, νά ἀποβλέπη σ' αὐτό, ἄλλως φαίνεται παράλογο καί χωρίς ἀντικείμενο. Ἡ ἐπιτυχία ἢ ἡ ἀποτυχία του, θά φανοῦν σέ λίγο καιρό, δεδομένου ὅτι τέτοιες «προτάσεις», θέλουν χρόνο καί σκέψι πολλή ἀπό τόν ἀποδέκτη τους! Πάντως οἱ μέχρι σήμερα ἐνδείξεις καί τά ἱστορικά δεδομένα τῆς ρωσικῆς πολιτικῆς, μᾶλλον φαίνεται νά καταδικάζουν τήν προσπάθεια αὐτή. Στήν περίπτωσι «ἐπιτυχίας» ὅμως, οἱ ἐπιπτώσεις θά εἶναι σοβαρότατες καί ἴσως ἀνυπολόγιστες! Μένει ἡ περίπτωσις τῆς «αμπλόφας»... Ἀλλά μιᾶ τέτοια περίπτωσις, ἀποκλείει κάθε μορφή πολιτικῆς ἀναλύσεως...

β) Ἡ ἄνευ ὄρων οὐσίας ἐπαναφορά στήν προγενεστέρα τάξι πραγμάτων. Ἡ λύσις αὐτή συνδέεται ἴσως μέ τήν πρώτη, σάν ἀποτέλεσμα τοῦ ἀντεκβιασμοῦ. Εἶναι ὅμως δυσκολώτατη, ἐφ' ὅσον προϋποθέτει παραχωρήσεις, τίς ὁποῖες οὔτε τό Ἔθνος στέργει νά κάμη, οὔτε ἡ Κυβέρνησις ἔχει τήν δύναμιν, μετά τά βήματα πού ἔχει κάμη.

γ) Ἡ ἐπιδίωξις κέρδους χρόνου πάση θυσία, ὥστε μέ τήν καιροσκοπία καί τήν ἐνδεχομένη ἔνταξιν στήν ΕΟΚ, σέ συνδυασμό μέ τό εὐμετάβλητο τῶν σημερινῶν δεδομένων, νά δημιουργηθοῦν νέες προϋποθέσεις καί συγκυρίες πραγμάτων. Εἶναι ἴσως ἡ λύσις πού ἔχει τήν προτίμησι. Ἀλλά πολύ δύσκολη, δεδομένου ὅτι τά γεγονότα ἔχουν πάρει ταχύτητα πού φαίνεται νά ἀποκλείει τέτοιες δυνατότητες.

δ) Ἡ ἐμφάνισις τῆς σκληρῆς πραγματικότητος στό Ἔθνος καί ἡ ἀναζητήσις ὑποστηρίξεως του μέ νέες ἐκλογές μέ πλειοψηφικό σύστημα. Ἐκτός τῆς δυσκολίας νά γίνουν ἀποδεκτές σάν ἀλήθειες τά ψέματα τοῦ παρελθόντος καί νά ἀνατραποῦν οἱ προπαγανδιστικοί μῦθοι καί τά πυροτεχνήματα (οἱ ἀντιδράσεις μπορεῖ νά εἶναι ἀνεξέλεγκτες!), τό Σύνταγμα δέν ἐπιτρέπει ἐκλογές πρῖν ἀπό 6 μῆνες τοῦλάχιστον καί ὁ χρόνος καί τά γεγονότα δέν περιμένουν. Ἐκτός αὐτοῦ, τό πλειοψηφικό εἶναι δίκοπο μαχαῖρι, ἐφ' ὅσον βρεθῆ κάποιος «τρίτος» διότι χαλάει τό παιγνίδι! Καί ἡ καλλιέργεια τοῦ μίσους πού ἔχει γίνει προδιαγράφει μέ βεβαιότητα τήν ὕπαρξι «τρίτου»!

ε) Ἡ προώθησις τοῦ πρωθυπουργοῦ στήν Προεδρία καί ἡ ἀνάθεσις τῶν εὐθυνῶν σέ... ἄλλον! Ἡ διάσπασις τοῦ κυβερνῶντος κόμματος εἶναι τότε βε-

→ συνεχισι σὲν 25 σελ.

ΑΦΙΕΡΩΜΑ

ΤΙ ΜΑΣ ΚΡΥΒΟΥΝ;

4 ΧΡΟΝΙΑ ΠΕΡΑΣΑΝ ΑΠΟ
ΤΟΝ ΜΑΥΡΟ ΙΟΥΛΙΟ 74

4 ΧΡΟΝΙΑ

ΜΑΝΔΥΕΣ...

ΠΡΟΣΩΠΕΙΑ...

ΣΙΩΠΕΣ...

ΝΤΡΟΠΕΣ...

ΥΠΟΧΩΡΗΣΕΙΣ...

ΣΥΝΘΗΚΟΛΟΓΗΣΕΙΣ...

«Τό Κίνημα» δημοσιεύει σήμερα όσα -λίγα- στοιχεία έχουν συγκεντρωθεί από άκριτομύθιες, άρθρα και πληροφορίες εφημερίδων και εντύπων, ξένων και ελληνικών, γεγονότα και πράγματα, ώστε να ρίξει κάποιο ελάχιστο φως στην φοβερή περιπέτεια της καταστροφής του 'Ιουλίου 74. Οι Έλληνες άς κρίνουν...

Η ΚΡΙΣΙΣ ΤΟΥ 74

Η πηγή της κρίσεως του 74, βρίσκεται στην κρίση του 67, όποτε παίχθηκε περίπου τό 'ίδιο «σενάριο», αλλά χωρίς τότε νά έπιτύχη τήν έπιδιωκομένη ήδη από τότε διχοτόμησι τής Κύπρου από τόν «ξένον παράγοντα», ούτε και τήν πάλι από τότε έπιδιωκομένη ανατροπή του στρατιωτικού καθεστώτος τής Ελλάδος.

Η κρίσις του 67, έκτός από τά έμφανή και καταστροφικά αποτελέσματά της, είχε και ένα άλλο πολιτικό και ψυχολογικό αποτέλεσμα: «Έγινε σαφές στην Αθήνα, ότι ή ήγεσία τής Κύπρου, δηλαδή ο Μακάριος δέν είχε σκοπό νά δεχθῆ τήν "Ένωσι μέ κανένα τρόπο... Ποτέ δέν τήν ήθελε... και ακόμη ότι αν ποτέ ή Ένωσις γινόταν, θά γινόταν έναντίον τής θελήσεως του Μακαρίου μέ προβλεπόμενες μεγάλες διεθνείς περιπλοκές, δεδεμένου ότι ο Μακάριος είχε πολλές διεθνείς υποστηρίξεις ("Αραβες, λόγω πολιτικής ουδετερότητας, ΟΗΕ, λόγω συμμαχιών του Τρίτου Κόσμου, και ιδίως Αγγλία, λόγω Κοινοπολιτείας, οικονομικών συμφερόντων, βάσεων και «παλαιᾶς φιλίας», κρυφῆς βέβαια!).

(Είναι ἄλλωστε γνωστό τό έπεισόδιο τής... προσυνηνομημένης «χρυσῆς έξορίας» του Μακαρίου στις Σεύχέλλες, όταν ξεκίνησε για τήν Αγγλία όπου έπρόκειτο νά «συλληφθῆ», έχοντας μέσα στις άποσκευές του... άποικιακή κάσκα και θερινά ἄμφια! Τό άπεκάλυψαν οι τότε συνοδοί του και κατόπιν αντίπαλοί του, όταν έρριξε τό προσωπεϊο...).

Μέ γνώμονα αὐτήν τήν διαπίστωσι, ο Γ. Παπαδόπουλος έθεώρησε ότι ή Ένωσις τής Κύπρου ήταν άνέφικτη προς τό παρόν και τό προβλεπόμενο μέλλον. Ακολουθώντας (άθέλητα ίσως) τήν ιδέα του Ίωνος Δραγούμη, πίστεψε ότι και έτσι ακόμη, έφ' όσον τό Έλληνικό Στοιχείο ήταν υπέρτερο και παντοδύναμο, ενώ οι Τουρκοί ήταν περικυκλωμένοι, θά ήταν έθνικῶς συμφέρον νά υποστηριχθῆ ή δημιουργία και ή σταθεροποίησης ενός Δευτέρου Έλληνικού Κράτους, μέ άπώτερο σκοπό τήν Ένωσι, όταν οι συγκυρίες θά τό επέτρεπαν. Στο μεταξύ διάστημα, έπρεπε μέν νά υποστηρίζεται ή Κύπρος, αλλά και νά έλέγχεται στενά, ένσωματούμενη «ντέ φάκτο» και βαθμιαία στο Έλληνικό πλαίσιο.

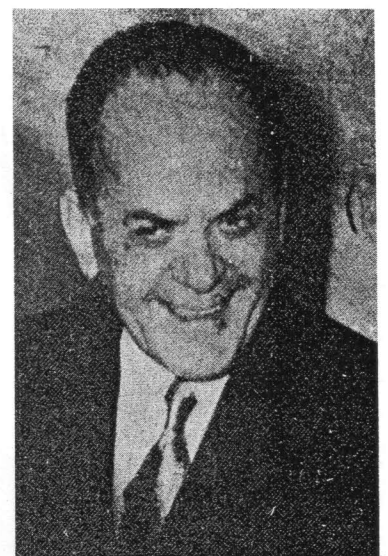
Μακροχρονίως, ή πολιτική αὐτή ήταν σωστή, αλλά και ή μόνη δυνατή για τήν Ελλάδα. Ακριβῶς γι' αὐτό όμως, βρήκε έξ' αρχῆς αντίθετο τόν Μακάριο! Όχι έμφανῶς βέβαια. Ποτέ ένα ικανός πολιτικός δέν δείχνει τίς προθέσεις του. Πόσο μάλλον ένα πολιτικός - καλόγερος! Τό αποτέλεσμα ήταν ότι άρχισε ένας κρυφός μέν, αλλά άδυσώπητος πόλεμος μεταξύ Αθηνών και Λευκωσίας, κάτω από τά γνωστά τελετουργικά παραμύθια τής δήθεν «πλήρους συμπτώσεως άπόψεων επί τής κοινῆς γραμμῆς έπιλύσεως του έθνικου θέματος»!

Δέν είναι γνωστά - και ίσως ποτέ δέν γίνουν - όλα τά έπεισόδια και

Μακάριος:

"Όποιος θέλει τά πολλά, χάνει και τά λίγα!"

Παπαδόπουλος: *"Έπαιξε και έχασε... προσωρινά;"*

